

Universitätsbibliothek Paderborn

**Specvlvm Magnvm Episcoporvm, Canonicorvm,
Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam
Secularium quam Religiosorum**

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

137. Auersis ad omni asperitate animis mansuetum viuere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-51447)

tamen ita nihil commotus est, ac si nihil omnis maria
accidisset. Insuper etiam hospiti centum viros tu-

Hoc est nō accidit. Insuper etiam hospiti centum nos tu-
deici aut nummos, ad resarcendum incendijs dannos
frangi ad- largitus est. Alias etiam cum aurige infirmum,
uersis. profundam foueam currus incidil, insuetus

largitus est. Alias etiam cum aurige in omnium, profundam foueam currus incidillet, mansuetus coeno lutoque immersus esset, quod pro iam brachium laesisset, tamen nullum dolorum vestientiae aut iracundiae signum ostendit. questus, nihil etiam locutus est, immo suos, in aurigam eius causa furentes portatus, in locum.

SIGNVM CXXXVII

*Auersis ab omni asperitate animum amorem rep
suetum ac mitem vinere.* docet,

Ezechielis 34. versiculo 4. arguuntur sicut
Eres Israel, qui cum austерitate impernignat
gregi & cum potentia. Vnde Christus ad finem

Mat. 10. 16. cipulos : Mitto vos sicut oves , &c. Quid am & ta
Hom. 17. suetius oue ? Sanct. Gregor. exponens hanc a me
in Euang. ba ait : Sicut agni inter lupos mittimur , ut inquietem
seruantes innocentia mortuum malitia non habat .
Qui enim locum prædicationis sumpciū mandando
ferre non debet , sed tolerare , ut ex ipsa summa deba
suetudine iram lauientium mitiget . dentes

i. Hac virtute quia excelluerat Moys*is* dicand
populi Israeli: i*c* Dux à Deo constituu*s* est, *de lupo*
quo Sanct. Hieron. ad Theophilum: *Dicitur non d*
Israelitici exercitus, qui decem plagi*s* afflic*t* facti s*er*
Ægyptum, & ad cuius imperium cœlum, &c*re* ou

Si nihil nisi maria seruiebant, inter cunctos homines
i centum nos tuhc terra generauit mansuetissimus præ-
nidij datur. Et ideo per 40. annos obtinuit princi-
pium iustitiam, quia potestatis superbiam leuitate &
dillet, mansuetudine temperabat. Lapidabatur a popu-
lo, quod & pro lapidantibus rogabat, quia potius ipse
nullum derivult de libro vitae, ne commissus sibi grec
ostendit, crebat. Cupiebat enim illum imitari pastorem
& immensum sciebat etiam errantes oves humeris suis
contaturum. De mansuetudine Moysis etiam vi-
ein locis affabil. & mansuet. & Chrys. in Ps. 131.
om. 37. & Gen. Greg. li. 27. Mar. c. 7. & hom. 15. in

XVII. Tech.

1. Christus neminem ad se in veritate venien-
tium repelit aut sine beneficio dimittit, turbas
docet, parvulos suscipit, pauperes eligit, æ-
protos visitat ac sanat, proditoris osculum non
repudiat, vincentibus se & cædenti bus non re-
pudiat, pro crucifixoribus suis orat, mansue-
tus agnus ad victimam currit, maledici-
c. Quid sit & facit, irridetur & sustinet. Hinc ait: Dis-
ponens haec mea quia mitis sum & humilis corde & inuenietis
me, vobis iniquum animabus vestris.
e non datur. Apostoli persecutorum immanitatem pa-
dcipit mundendo non contendendo vicerunt, flagellis
x ipsi flagellantur, & ibant a conspectu concilii gau-
entes &c. Christus ut dixi eos mittens ad præ-
dicandum ait: Ecce ego mitto vos sicut oves in me-
tutus est luporum. (Matthæi decimo) quasi dicat,
non deerunt, qui verbis vos mordeant, qui
facilius dilanient luporum more. Vos autem volo
esse oves, hoc est innoxios nec repugnantes. Paulus
e

V. Chrys.
hom. 59. &
hom. 1. de
incompre-
hensibili
Dei natura
& Aug.
tract. 33. in
Ioan.
Matth. 11.
Psal. 36.
mansueti,
&c.

Act. 5.
Mansueto-
rum pra-
mia V. in
Triumpho.
V. Signum
de huma-
nitate.

LI 4 docet

536 S I G N V M CXXXVII
docet (2. Tim. 2.) Seruum Dei debere esse
fuetum ad omnia.

4. S. Ambrosius Episcopus in scriptis suis
cunque se occasio dat obiurgandi crimina,
na spirans viscera, lenitate potius animi
rigit, quam virga censoria perterrefacit. Quae leges fer-
ob rem qui ex eius lectione sanari, sive
allena vulnera exoptant, accedant ad suam offensam ad bu-
hunc, & calefcent plus satis: Augustinus accep-
fatetur se acutis sagittis de manu potenti
brosij confossum, & mori coactum fuisse
tati.

In regula
breui.

Epist. 55.

5. S. Basilius externos pueros à religione sun-
minibus vult erudiri. Quoniam enim quoniam
runt aut nimis iracundi sunt & liberos ad iniurias my-
diam prouocant contra D. Pauli præscriptio & eos q-
multo quam res postulat leniores, ideoq-
lios tuos religiosis hominibus tradant, ut adorem in-
bilis indulgentia & nimia vitietur acerbitas, superum-
xime cum nihil sit, quod rectum monachorum
iudicium in pueris præmio poenaue affice
perturbare & impedire possit.

6. Benignitas S. Cypriani, appetit enim
psius verbis: Oramus ac deprecamur Deum, ut taciti
prouocare illi heretici & exacerbare non definitum
rum corda mitescant, & furore deposito ad sa-
mentis redeant, vt pectora operta delitorum
pœnitentie lumen agnoscant & magis petant
se preces atq- orationes, Antiflitis quam ipsi funda-
guinem Sacerdotis &c.

V. Baron. 7. Postquam quidam Pseudomonachus
An. Ch. 389 ger. Naz. ad altare Dei sacrificantem lapidatum
est ipsi qu-

et esse & Theodorus Episcopus Tyanensis in
scelus vindicare paratus eslet Gregorius
suis quoniam ab infigidis in eos pœnas reuocare cona- ^{Ep. 81 edi-}
mimus est, ita ad ipsum scribens: *Audio te contumelias* ^{tio. noua.}
imperitius ^{Lapidibus}
latis quas monachi ac pauperes nobis intulerunt grauiter ^{impetratus}
facit. Quæque ferre. Nec vero mirum est, te qui nullum adhuc pro lapidâ-
finem acceperisti, neq; calamitatum nostrum periculum tibus in-
super ad huiusmodi res animo discruciar. Nos autem ut tercedit.
plura mala persenserimus, & contumelias imperi-
temus fidem atq; autoritatem merito nancisci quea-
fuisse. Sea pietati tua & præcipientes qua cum canices docet,
paratio ipsa demonstrat. Grauia quidem atq; adeo gra-
uia sunt ea qua contigerunt quis insicias ire queat?
in quærum & contumeliam altaris illata esse & con-
os adiutata mysteria & nos inter sacra quibus opera daba-
scriptum & eos qui sacris nos appetebant interiectos aduersus
deorum apud medicinam a precibus petuisse, virginum
vitam in oblationem venisse, Monachorum modestiam
superum calamitatem quos animorum austeras mi-
sericordia quoq; priuauerat. Nihilominus tamen lenitate
et affl. clementia vt fortasse satius est, mulieris per ea que
adpetuntur lenitatis ac patientiae documentum præbere. ^{Docet pra-}
et enim sunt quos non tam curatio mouet quam actio, ^{stare Zelo}
deum, qui saeculam monitoris instar est, magnum esse
est sumus de ipsis à quibus laesi sumus pœnam sumpsiisse:
magnum inquam, nam & hoc ad aliorum vitia corri-
pondit. At multo hoc maius & diuinius est acce- ^{Mansuetos}
dere, iniuriam tolerare, illud enim improbitatem coer- ^{Sumiles ex}
fundat, hoc autem ad probitatem adducit quod quidem lon- ^{audiuit}
gipiantius ac perfectius est, quæ à vitio abstinere, in- ^{Deus.}
gente nobis humanitatis questum propositum esse ^{Iudith 9.}
apud nos, si ea que in nos admissa sunt, condonemus, ^{Pf. 146. 149}
ipsi quoq; veniam consequamur. L1 S SI-